

DÂNG CHÚA TÂM TÌNH MÙA THU

1. ƠN GỌI

Sáng ngày 15/10/2023, chúng tôi đến Đan Viện Cát Minh Sài Gòn để dự lễ khấn, của 51 hội viên Dòng Ba Cát Minh, theo lời mời của người em đồng nghiệp.

Ngôi nhà thờ màu hồng, được xây dựng cách đây 5 năm, trong khuôn viên dòng kín vừa rộng vừa đẹp, giáo dân có thể tham dự thánh lễ đông hơn nhà nguyện cũ. Hôm nay, ở đây có thánh lễ kính trọng thể thánh Teresa Avila, tiến sĩ Hội Thánh và cử hành nghi thức khấn cho hội viên Dòng Ba Cát Minh. Trước giờ lễ, chúng tôi dạo quanh khuôn viên nhà thờ, thăm nơi trưng bày mô hình đời sống chị thánh Têrêsa Hải Đồng. Thú thật, cứ mỗi lần nhìn ảnh tượng chị thánh có tâm hồn đơn sơ, nằm trong khung kính, tay cầm hoa hồng là tôi rất thích; còn khi nhìn thánh Têrêsa Avila, tôi thấy mình chưa đủ thân thiện. Đang tham quan, tôi thấy một sơ đến gần, tôi bắt chuyện: “Cuộc đời bên ngoài bao nhiêu điều hấp dẫn, sao sơ lại “tu kín” thế nhỉ!?” Sơ cười chỉ vào tượng: “Em muốn như chị thánh này!”. Tôi đùa: “Rồi mai đây, nhiều người được vào thiên đàng, chắc là ở nhiều khu khác nhau, Sơ nhớ ghé qua chỗ em nhà, em sẽ bán hoa hồng ở gần cổng thánh Phêrô ấy!” Sơ cười hic hic nho nhỏ rồi bước đi, còn chúng tôi cười thành tiếng. Tôi thầm nghĩ: Sự đơn sơ của chị Têrêsa hải đồng trong thời đại này là gì khi áo quần đã có máy giặt; ngồi tại nhà cầm điện thoại mà biết được nhiều việc đang diễn ra ngoài kia và người ta đang lừa đảo nhau đủ mọi cách....

Thánh lễ được diễn ra trong bầu khí trang nghiêm. Chúng tôi không tìm được chỗ ngồi trong lòng nhà thờ đành ngồi bên hông hướng vào trong. Chính vì thế mà khi linh mục trẻ giảng, chúng tôi chỉ nghe loáng thoáng và khi về đến nhà phải tìm tài liệu về vị thánh tiến sĩ này. “Têrêsa thành Avila, sinh năm 1515, mất năm 1582, là một nữ tu sĩ dòng Cát Minh, một nhà thần học nổi tiếng người Tây Ban Nha của Giáo hội Công giáo Roma. Thánh nữ đã gắn cả đời mình với cuộc sống chiêm niệm với những lời cầu nguyện sâu thẳm, thiết tha. Điều đáng chú ý là Têrêsa Avila đã cải cách dòng Cát Minh.... Trong mọi hoàn cảnh, thánh nữ luôn tìm đến sức mạnh nơi thánh giá Chúa. Thánh nữ tâm niệm: “Tôi không phàn nàn về thân phận của tôi... Tôi có một trái tim quả cảm. Thiên Chúa nâng đỡ những ai quyết tin tưởng nơi Ngài. Chúa là sức mạnh, là nơi nương tựa và hướng đạo của tôi”. “Lạy Chúa, dù thành công hay thất bại, dù vui sướng hay đau khổ con vẫn một lòng tin tưởng vào Chúa”.

Chúng tôi thầm nghĩ, giữa đời thường, qui tụ nhiều người đã khó, thành công khi đưa ra một đường lối mới cho một hội dòng là cả một công trình, kết hợp giữa suy tư cá nhân và sự can thiệp của Chúa. Thánh nữ Têrêsa Avila đã làm được như thế và trở thành tiến sĩ Hội Thánh.

Sau thánh lễ, các chị sủng sinh áo dòng, chụp hình các kiêu. Chúng tôi cũng vui lây. Dòng Ba Cát Minh đã khá thoáng khi không hạn chế độ tuổi hội viên và cứ sau bảy năm, các hội viên, cả nam và nữ, được khấn trọn đời và mặc áo dòng Cát Minh dù đã có gia đình, cháu nội cháu ngoại. Chiếc áo dòng rất đẹp, thu hút, nhưng chỉ có những ai sống đúng với một linh đạo phát xuất từ gốc là Tin Mừng Đức Kitô thì nét đẹp ấy mới chân thực.

2. QUĂNG ĐƯỜNG ĐỜI

Cuộc đời mỗi người là một hành trình dài với nhiều quăng đường. Mỗi sáng, tôi thường đi bộ ra phố chợ, có ý tập thể dục nhẹ nhàng song cũng chú ý đến những người tôi gặp gỡ. Trên quăng đường ngắn ấy, này là ông trưởng khu phố, kia là ông

trùm đi châu Thánh Thể, có khi là một cô hay quét dọn khuôn viên nhà thờ.... Mỗi người tôi chào hỏi một cách khác nhau, thường kèm theo những lời khen tặng. Những lời chào hỏi đó làm cho buổi sáng của tôi không tẻ nhạt.

Tôi cũng không quên mang theo tiền lẻ trị giá khoảng một, hai hay bốn Usd để có thể chia sẻ kịp thời khi gặp người bán hàng rong, thanh niên mua đồ cũ... (Vì thế, cứ gọi tôi là cô Loan “tiền lẻ” cũng được, một biệt danh vừa đúng vừa hài!)

Đó là quãng đường bộ nhưng sự gặp gỡ trên quãng đường đời mới thú vị làm sao: Tôi từng gặp một người “có vị trí cao” trong Giáo Hội khi đang đứng giữa những lựa chọn trong cuộc sống; nhờ sự nâng đỡ tinh thần của vị ấy mà tôi chọn hẳn một hướng, là “yêu trẻ hè phố” và “thương người khốn cùng”; nhanh gọn!

Trên quãng đường đời đã lựa chọn ấy, tôi gặp nhiều vị linh mục. Có vị thương người rất âm thầm, sống nhiệm nhặt trong cộng đoàn, muốn tôi thương giúp những hoàn cảnh “đang đau đớn”. Cha nói với tôi: “Những người giáo dân gửi em tiền bác ái, chị chia sẻ những chỗ phù hợp nhé!” Thế là tôi cứ tìm các bệnh viện mà “lao vào” như một chiến binh du kích... Cuộc gặp gỡ mười bốn năm về trước, mang đến những tương tác luôn làm cho trái tim tôi “mềm mại” và đi đến đâu tôi cũng thương giúp người bệnh. Còn những linh mục khác, mỗi người một vẻ khác nhau nhưng điểm chung vẫn là lòng nhân ái.

Giữa đời thường, nếu gặp một người bạn tốt thì tạo được một tình thân ấm áp qua thời gian dài; có khi là một người thầy giúp thêm cho mình đi đúng hướng, có khi là những người hướng dẫn sâu sắc qua sách vở, báo chí... Nhưng từ 20 năm qua, có một vị chúng tôi coi là một ân nhân, chỉ biết tên mà không biết mặt, trao đổi bằng email khi cần trong công việc, đó là một anh trong Ban Biên Tập VietCatholic, tên thánh là Louis. Bài viết và hình ảnh công tác của chúng tôi, anh là người đầu tiên đọc và xử lý trước khi đưa lên Liên Hiệp Truyền Thông Công Giáo, ngót hai mươi năm qua, góp thêm phần làm cho Nhóm Bông Hồng Xanh chúng tôi triển nở trong công việc, dưới ơn Chúa Thánh Thần. Một mối quan hệ người đời gọi là “cơ duyên”, còn dưới góc nhìn của chúng tôi, đó là mối tương quan được Chúa dẫn lối. Nay, vị ân nhân ấy đã xếp đôi tay, mong đợi Chúa xót thương, chờ ngày Phục Sinh, hội ngộ với nhiều người trên Nước Chúa... Làm sao chúng tôi không khỏi buồn thương và nuối tiếc với những cảm xúc đọng đầy?

Quãng đường đời của mỗi người có nhiều lần gặp gỡ khác nhau: có sự gặp gỡ thiêng liêng, có sự trao đổi bắt buộc, có sự giao tiếp thực dụng... nhưng các mối quan hệ vô vị lợi và phục vụ trong Giáo Hội bao giờ cũng có hương thơm của nhân đức và bác ái.

Mùa thu cảnh đẹp, bầu khí dịu dàng, cảm xúc dễ đọng đầy nhưng người ta chỉ thấy hoa trong tâm hồn khi hòa hợp được cảm xúc trần thế đầy gai góc với cảm xúc thiên đường nơi không có ganh ghét, tai ương và chiến tranh vô lý.

Maria Vũ Loan

